

16 Belangrijke Feiten over Israël die iedereen moet weten

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977¹.
Vertaling, bewerking en voetnoten door M.V. – Update 18-05-2008

Twee volken eisen hetzelfde land op in het Midden-Oosten. Van wie is dat land? Wie heeft er gelijk: Israël of de Palestijnen? Is het land van beide volken? Wie heeft het recht te beslissen van wie dit land is? Israël? De Arabische Liga? De Verenigde Staten? De Verenigde Naties? Hoe moet dat beslist worden? Door de Koran? Door de verschillende claims van de geschiedenis? Door erover te stemmen? Door oorlog?

Wanneer het Woord van God met gezag over een onderwerp spreekt, dan is dat het finale woord. God heeft veel te zeggen over het land en het volk van Israël, in Zijn bovennatuurlijke openbaring, de Bijbel. Dat is het ware Woord van God.

Feit 1

Het Joodse volk is het Uitverkoren Volk: Nadat het eerste mensenpaar zondigde, onttaarde de mensheid zo erg dat God de toenmalige wereld vernietigde door de Grote Vloed of Zondvloed. Noach en zijn familie kenden God en werden gespaard, maar nadat zij uit de ark kwamen begon de herbevolking en hun afstammelingen verlieten hun Heer, werden afgodisch, pervers en slecht. Daarop verwekte God een speciaal volk om een licht te zijn onder de naties. De Schepper van het universum koos specifiek de natie Israël om dat unieke volk te zijn dat zou getuigen van Zijn realiteit:

“Want gij zijt een heilig volk van JAHWEH, uw God; u heeft JAHWEH, uw God, **verkoren**, dat gij Hem tot **een volk ten eigendom** zoudt zijn uit alle volken, die op de aardbodem zijn” (Deuteronomium 7:6).

Via Jesaja zegt God:

“Gij zijt Mijn getuigen, spreekt JAHWEH, en Mijn knecht, die Ik **uitverkoren** heb; opdat gij het weet, en Mij gelooft, en verstaat, dat Ik Die ben, [dat] vóór Mij geen God geformeerd is, en na Mij geen zijn zal. Ik, Ik ben JAHWEH, en er is geen Heiland behalve Mij” (Jesaja 43:10-11).

Indien het Uitverkoren Volk trouw zou blijven aan haar roeping, dan beloofde God hen te zegenen boven alle andere volken, opdat de naties van de wereld zouden weten dat de God van Israël de ware God is, en dat Hij alleen de mensen kan redden door zich te verzoenen met Hem, en dat Hij daarbij vrede zou geven, vreugde en leven. Maar zij die ongehoorzaam zouden zijn aan deze roep, beloofde Hij zware bestraffing, opdat de naties van de wereld zouden weten dat het verschrikkelijk is de God van Israël ongehoorzaam te zijn. Zowel dan door gehoorzaamheid als door ongehoorzaamheid, zou het Uitverkoren Volk aan de naties laten zien dat men met de God van Israël ernstig rekening moet houden.

¹ De Verbondsnaam JHWH (Tetragrammaton) heb ik weergegeven als JAHWEH, in plaats van het substituut HEERE. Sinds de komst van de Messias, en voor wie Hem aannemen, geldt echter de naam JEZUS. JEZUS is nu de éنية naam voor de behoudenis (Hand 4:10-12). JEZUS komt van *ièsous*, het Grieks voor *YAHOSHUA*: *JAHWEH [is] redding*. Hij kwam in de naam van zijn Vader (Jh 5:43) en Hij is Dezelfde als JAHWEH:

“En hoewel Hij [JEZUS] zovele tekenen voor hen gedaan had, [nochtans] geloofden zij in Hem [JEZUS] niet; 38 Opdat het woord van Jesaja, de profeet, vervuld werd, dat hij gesproken heeft: Heere [JAHWEH], wie heeft onze prediking geloofd, en aan wie is de arm des Heeren [JAHWEH] geopenbaard? 39 Daarom konden zij niet geloven, omdat Jesaja weer gezegd heeft: 40 Hij [JAHWEH] heeft hun ogen verblind, en hun hart verhard; opdat zij met de ogen niet zien, en met het hart [niet] verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze. 41 Dit zeide Jesaja, toen hij Zijn [JEZUS] heerlijkheid zag, en van Hem [JEZUS] sprak. 42 Nochtans geloofden ook zelfs velen uit de oversten in Hem [JEZUS]; maar om de Farizeeën wil beleden zij het niet; opdat zij niet uit de synagoge zouden geworpen worden”, Joh 12:37-42.

Feit 2

Het land van Israël is eigendom van God:

“De aarde is van JAHWEH, alsook haar volheid, de wereld, en die daarin wonen” (Psalm 24:1).

Gezien de gehele wereld God toebehoort, heeft Hij het recht om ze te verdelen zoals Hij dat verkiest. Hij gaf de naties hun eigen landen in functie van het Joodse volk en hun eigen land!:

“Toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde, heeft Hij **de grenzen der volken vastgesteld naar het getal van de kinderen Israëls**. Want JAHWEH's deel is Zijn volk, Jakob is het snoer van Zijn erve” (Deuteronomium 32:8-9).

Feit 3

Het Uitverkoren Volk had behoefte aan een Uitverkoren Land, en daarom koos de God van Israël strategisch het land Israël voor het volk Israël:

“Alzo zegt de Heere JAHWEH: Dit is Jeruzalem, dat Ik **in het midden der heidenen** gezet heb, en landen rondom haar heen” (Ezechiël 5:5).

Het land dat God voor hen koos is gelegen in het centrum van de naties. Het verbindt de continenten Europa, Afrika en Azië. Vanwege deze perfecte strategische ligging stond het Joodse volk overvloedig in contact met alle naties van de wereld.

Feit 4

Het land van Israël werd door God gegeven aan de afstammelingen van Abraham, tot een eeuwigdurende bezitting:

“Zo verscheen JAHWEH aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven” (Genesis 12:7).

Verder zei God tot Abraham:

“En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot **een eeuwig verbond**, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. En Ik zal u, en uw zaad na u, het land van uw vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaän, tot **eeuwige bezitting**; en Ik zal hun tot een God zijn” (Genesis 17:7-8).

Feit 5

Alhoewel Abraham vele zonen² had, werd het land van Israël niet gegeven aan Ismaël, of aan enige andere zoon van Abraham, doch enkel aan Izaäk:

² Abraham krijgt zijn eerste zoon bij de dienstmaagd Hagar: Ismaël. Later Izaäk bij zijn eigen vrouw Hagar. En nog later meerdere zonen bij Ketura: Zimran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak en Suah (Genesis 25:1-2).

“En Abraham zeide tot God: Och, dat Ismaël mocht leven voor Uw aangezicht! En God zeide: Voorwaar, Sara, uw vrouw, zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam noemen **Izak**; en Ik zal Mijn verbond **met hem** oprichten, tot een eeuwig verbond **voor zijn zaad na hem**” (Genesis 17:18-19).

God wees Abraham's verzoek af dat Ismaël de erfgenaam zou zijn van het verbond, en Hij verkoos in plaats daarvan Izaäk. Jaren later verscheen God aan Izaäk en zei:

“Trek niet af naar Egypte; woon in het land, dat Ik u aanzeggen zal; woon als vreemdeling in dat land, en Ik zal met u zijn, en zal u zegenen; want **aan u en uw zaad zal Ik al deze landen geven**, en Ik zal de eed bevestigen, die Ik Abraham uw vader gezworen heb. En Ik zal uw zaad vermenigvuldigen, als de sterren des hemels, en zal aan uw zaad al deze landen geven; en in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde” (Genesis 26:2-4).

Wetend dat Izaäk de erfgenaam was van het verbond, dat het land van Israël inhoudt, gaf Abraham aan Izaäk alles wat hij had, maar gaf aan zijn andere zonen geschenken, en zond hen allen weg naar de landen in het oosten. Hij wilde niet dat er rivaliteit over het land Israël zou komen tussen de enige erfgenaam van het eeuwige verbond enerzijds en zijn broers anderzijds:

“Doch Abraham gaf aan Izak al wat hij had. Maar aan de zonen der bijvrouwen, die Abraham had, gaf Abraham geschenken; en zond hen weg van zijn zoon Izak, terwijl hij nog leefde, oostwaarts naar het land van het Oosten³” (Genesis 25:5-6).

Feit 6

Alhoewel Izaäk twee zonen had, werd het land Israël niet aan Esau gegeven, maar aan Jakob. Op een nacht, toen hij van Esau wegvluchtte, had Jakob een droom waarin God hem zei:

“Ik ben JAHWEH, de God van uw vader Abraham, en de God van Izak; dit land, waarop gij ligt te slapen, zal Ik aan u geven, en aan uw zaad” (Genesis 28:13).

Later verscheen de God aan Jakob en zei hem:

“Voorts zeide God tot hem: Ik ben God de Almachtige! wees vruchtbaar, en vermenigvuldig! Een volk, ja, een hoop der volken zal uit u worden, en koningen zullen uit uw lenden voortkomen. En **dit land, dat Ik aan Abraham en Izak gegeven heb, dat zal Ik u geven; en aan uw zaad na u zal Ik dit land geven**” (Genesis 35:11-12).

Deze belofte draagt het land van Israël over aan de nakomelingen van Jakob - het Joodse volk van vandaag.

Feit 7

Er is geen twijfel mogelijk over de door God gegeven grenzen aan het land Israël, vermits deze opgetekend staan in de Heilige Schrift:

“En JAHWEH zeide tot Abram, nadat Lot van hem gescheiden was: Hef uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt noordwaarts en zuidwaarts, en oostwaarts en westwaarts. Want al dit land, dat gij ziet, zal Ik u geven, en aan uw zaad, tot in eeuwigheid. En Ik zal uw zaad stellen als het stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zal kunnen tellen, zal ook uw zaad geteld worden. Maak u op, wandel door dit land, in zijn lengte en in zijn breedte, want Ik zal het u geven” (Genesis 13:14-17).

“Op dezelfde dag maakte JAHWEH een verbond met Abram, zeggende: Aan uw zaad heb Ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte af, tot aan die grote rivier, de rivier Frath [= Eufraat]: De Keniet, en de Keniziet, en de Kadmoniet, en de Hethiet, en de Fereziet, en de Refaïeten, en de Amoriet, en de Kanaäniet, en de Girgaziet, en de Jebusiet” (Genesis 15:18-21).

³ De nakomelingen van Ismaël zijn de Arabieren, die in het oosten wonen en de gehele aarde nu van olie voorzien.

“En Ik zal uw gebieden zetten van de zee Suf⁴ tot aan de zee der Filistijnen, en van de woestijn tot aan de rivier⁵; want Ik zal de inwoners van dat land in uw hand geven, dat zij hen voor uw aangezicht uitstoot” (Exodus 23:31).

Daarom moeten wij besluiten dat het gehele land van Israël, inclusief Judea en Samaria (de zogenaamde “Westbank”), Gaza, de Golan-hoogten, en geheel Jeruzalem, aan het volk van Israël werd gegeven door de God van Israël, voor eeuwig. Alleen het Joodse volk werd het land Israël gegeven, als een permanente erfenis van God. Geen menselijke regering of coalitie bezit het recht om enige delen van het land Israël af te staan aan iemand anders.

Feit 8

Bovendien heeft God het eeuwige verbond (dat het land insluit) met een eed bezworen (Hebreeën 6:16-18). Hou in gedachten dat het voor God onmogelijk is een eed te breken. In de Schrift is deze eed meer dan veertig keer herhaald. Hier is een goed voorbeeld:

“Hij gedenkt Zijn **verbond** tot in eeuwigheid, het **woord**, [dat] Hij ingesteld heeft, **tot in duizend geslachten**; [Het verbond], dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijn **eed** aan Izak; welke Hij ook **gesteld** heeft aan Jakob tot een **inzetting**, aan Israël [tot] een **eeuwig verbond**, zeggende: Ik zal u geven het land Kanaän, het snoer van uw **erfdeel**” (Psalm 105:8-11).

Er is geen andere passage waarin zoveel woorden gebruikt worden om Gods onverzettelijke verbintenis met Israël uit te drukken: verbond, woord, duizend geslachten, eed, gesteld, inzetting, eeuwig verbond, erfdeel. Men moet wel erg zware vooroordelen hebben om niet te verstaan dat God, in de sterkst mogelijke bewoordingen, Zijn volk het eeuwige recht verzekert op het land van Israël.

Feit 9

Israëls zonde, en als gevolg daarvan de verbanning uit hun land, deed nooit Gods verbond met Zijn uitverkoren volk te niet, noch heeft dit hun recht op het land Israël afgeschaft:

“En hierenboven is dit ook; als zij in het land van hun vijanden zullen zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van hen walgen, om een einde aan hen te maken, vernietigende Mijn verbond met hen; want Ik ben JAHWEH, hun God! Maar Ik zal hun [ten goede] gedenken aan het verbond der voorouders, die Ik uit Egypteland voor de ogen der heidenen uitgevoerd heb, opdat Ik hun tot een God ware; Ik ben JAHWEH!” (Leviticus 26:44-45).

Deze belofte sluit het land van Israël in. De verbanning van Israël uit hun land was tijdelijk bedoeld! In Deuteronomium 30 voorzei Mozes dat Gods volk een tijd zouden ervaren van gehoorzaamheid en zegen in het land, gevolgd door een periode van ongehoorzaamheid en verbanning uit dat land, met daarna een geestelijk herstel tot God en fysiek herstel in het land:

“Voorts zal het geschieden, wanneer al deze dingen over u zullen gekomen zijn, deze zegen of deze vloek, die ik u voorgesteld heb; zo zult gij het weer ter harte nemen, onder alle volken, waarheen u JAHWEH, uw God, verdreven heeft; 2 En gij zult u bekeren tot JAHWEH, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebied, gij en uw kinderen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel. 3 En JAHWEH, uw God, zal uw gevangenis wenden, en Zich uwer ontfermen; en **Hij zal u weer vergaderen uit al de volken**, waarheen u JAHWEH, uw God, verstrooid had. 4 Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, van daar zal u JAHWEH, uw God, vergaderen, en van daar zal Hij u nemen. 5 En JAHWEH, uw God, zal u brengen in het land, dat uw vaders erfelijk bezeten hebben, en **gij zult dat erfelijk bezitten**; en Hij zal u weldoen, en zal u vermenigvuldigen boven uw vaders” (Deuteronomium 30:1-5)

⁴ *Jam Suf* is het Hebreeuws voor Schelfzee. KJV: *Red Sea*. LXX: *eruthras thalassès*: Rode Zee (blueletterbible.org).

⁵ De Eufraat is de noordgrens van het gebied. Zie de [kaart van Israël onder Salomo](#) achteraan.

Het is geen toeval dat na tweeduizend jaar verbanning, het uitverkoren volk terug op weg is naar herstel in het land van hun vaders; vooral sinds 1948. Zij zullen binnenkort als volk ook geestelijk hersteld worden, teruggebracht tot hun God en Messias.

De Zoon van God heeft Zélf voorspeld dat, omdat de meerderheid van Israël niet geloofde dat Hij de Messias was, Jeruzalem zou verwoest worden en haar bevolking in ballingschap zou gaan onder alle naties, maar dat zij uiteindelijk zouden terugkeren naar Israël:

“En zij zullen vallen door de scherpste des zwaards, en gevankelijk **weggevoerd** worden **onder alle volken**; en Jeruzalem zal door de heidenen vertreden worden, **totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn**” (Lukas 21:24).

Deze profetie begon zijn vervulling in 70 n.C. toen Jeruzalem werd verwoest door de Romeinse generaal Titus, en opnieuw in 135 n.C. toen de tweede Joodse revolutie tegen het Romeinse rijk werd neergeslagen⁶. De Joden werden verstrooid onder alle volken en verloren de politieke controle over Jeruzalem. Echter, in de voorbije 2000 jaar is er altijd wel een overblijfsel van de Joden in het land van Israël aanwezig gebleven, maar sinds de jaren 1880 zou het door Jezus geprofeteerde herstel een eerste aanzet krijgen, versterkt sinds 1948, en tegenwoordig zijn er al ± 6 miljoen Joden vergaderd, uit 70 landen. Het decorum is in opbouw voor de algehele terugkeer en het geestelijk herstel van Israël als volk, namelijk wanneer de “tijden der heidenen” zullen aflopen (Luk 21:24), waarvan ook Paulus schreef in Romeinen 11:

“Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, **totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn**. En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen” (Romeinen 11:25-27).

Feit 10

In Zijn profetische Woord beloofde God Zijn volk terug te vergaderen in hun eigen land:

“Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u **uit al de landen vergaderen**; en Ik zal u in uw land brengen ... **En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaders gegeven heb**, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn” (Ezechiël 36:24, 28).

Opnieuw voorspelt Ezechiël:

“Zo zegt de Heere JAHWEH: Ziet, **Ik zal** de kinderen Israëls halen uit het midden der heidenen, waarheen zij getrokken zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en hen **brengen in hun land**” (Ezechiël 37:21).

Jeremia voegt eraan toe:

“Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt JAHWEH, dat er niet meer zal gezegd worden: [Zo waarachtig als] JAHWEH leeft, Die de kinderen Israëls uit Egypteland heeft opgevoerd! Maar: [Zo waarachtig als] JAHWEH leeft, Die de kinderen Israëls heeft opgevoerd uit het land van het noorden, en uit al de landen waarheen Hij hen gedreven had! want **Ik zal hen terugbrengen in hun land, dat Ik hun vaders gegeven heb**” (Jeremia 16:14-15).

Deze terugvoering naar hun land zal groter zijn dan de Exodus uit Egypte!

Feit 11

In Zijn profetisch Woord noemt God dit herstelde land “Israël” - niet “Palestina”:

⁶ Onder leiding van Bar-Kochba. Deze Joodse verzetsstrijder, was de leider van de grote - laatste - opstand van de Joden tegen de Romeinen in 132. Een aantal van zijn brieven is in 1952 in de woestijn van Juda ontdekt. (Encarta 2002).

“Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere JAHWEH: Ziet, Ik zal uw graven openen, en zal u uit uw graven doen opkomen, o Mijn volk! en Ik zal u brengen in **het land Israëls**” (Ezechiël 37:12).

De naam “Palestina” komt van de “Filistea”, en “Palestijnen” van “Filistijnen”, de oude vijand van het Joodse volk. Keizer Hadrianus veranderde in 135 n.C. de naam van het Joodse land in het veronderende “Palestina”.

Palestina

Keizer Hadrianus zorgde voor de banaming Palestina voor het land van Israël. “De Oud-Grieken gebruikten oorspronkelijk de naam Palestina enkel om de kuststreek aan te duiden waar van oudsher de Filistijnen woonden. De naam werd vermoedelijk afgeleid van Filistea, ‘land van de Filistijnen’. Later gebruikten de Grieken (en de Romeinen) de naam niet enkel voor de kuststreek, maar duiden ze er ook het ‘land van de joden’ mee aan. In 136, na de opstand van Simon bar Kochba, wilde de Romeinse Keizer Hadrianus elke verwijzing naar de joden verwijderen. De (herstichte) stad Jeruzalem werd Aelia Capitolina genoemd en de Romeinse (Byzantijnse) provincie ‘Syria-Palaestina’. In 1920 werd Palestina de naam voor het mandaatgebied dat de Britten toegewezen kregen door de Volkenbond. (Wiki)

De kruisvaders namen de Romeinse aanduiding “Palestina” over. Onder de Turkse overheersing was het land deel van de provincie Syrië. Dit was de situatie tot 1922!

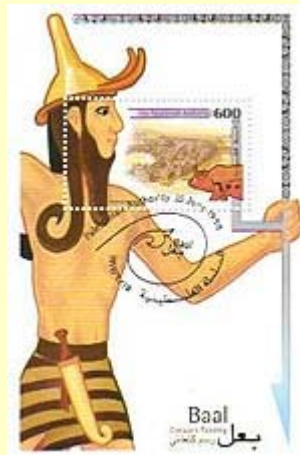
Toen de Britten (van de Volkenbond) het mandaat over Palestina verkregen werd de naam Palestina beperkt tot het gebied ten westen van de Jordaan. Het gebied ten oosten van de Jordaan werd Trans-Jordanië genoemd, dat in 1946 onder Abdulah het koninkrijk Jordanië werd. Het land ten westen van de Jordaan kreeg met het uitroepen van de staat Israël weer zijn oorspronkelijk naam Israël terug.

De huidige Filistijnen

De Palestijnen noemen zichzelf Filistijnen. De Palestijnen zijn geen voortzetting van de oorspronkelijke Filistijnen. Toch zegt de Bijbel dat er Filistijnen in de eindtijd zullen zijn, geen echte, maar bastaards. (In het Hebreeuws “mamzer”, Deut 23:3 en Zach 9:6).

In overdrachtelijke zin kan het ook “vreemdeling” betekenen. Het is dus een volk zonder een echte identiteit. Wie zijn deze Filistijnen dan? Waar komen zij vandaan? Tot welk volk behoren zij? Ze behoren tot geen enkel volk, of tot allerlei volken.

“Dan zal een bastaardvolk in Asdod⁷ wonen, en Ik zal de trots der Filistijnen uitroeien” (Zacharia 9:6)

Filistijnen worden in de eindtijd “bastaard-Filistijnen” genoemd. En God zal hun trots uitroeien. Sommige uitleggers menen dat hun trots, de “Dom van de Rots” is.

De Filistijnen waren aanbiddeers en vereerdeers van afgoden (Richteren 10:6). Het is opmerkelijk dat de zich noemende Filistijnen een postzegel hebben uitgegeven met daarop een Baälbeeld, de god van de oorlog.

Aan de Baäl werden ook kinderen geofferd. Dit gebeurt ook nu weer. Met “grote vreugde” offeren de Filistijnen hun kinderen op voor de “heilige oorlog” tegen Israël.

Bron: <http://www.eindtijd.com/isra13.html>

Links: postzegel van de hedendaagse Filistijnen, met hun oude oorlogsgod Baäl.

Feit 12

Door de profeet Ezechiël laat God weten dat het land Israël speciaal gereserveerd is voor het Joodse volk:

⁷ Asdod: Filistijnse stad, gelegen in de huidige Gaza-strook. Asjdod was in de oudheid de noordelijkste van de vijf steden van de Filistijnen - Encarta 2002.

“Maar gij, o bergen Israëls! gij zult weer uw takken geven, en uw vrucht voor Mijn volk Israël dragen, want zij naderen te komen. Want ziet, Ik ben bij u, en Ik zal u aanzien, en **gij zult gebouwd en bezaaid worden. En Ik zal mensen op u vermenigvuldigen**, het ganse huis Israëls, [ja], dat geheel; **en de steden zullen bewoond, en de eenzame plaatsen bebouwd worden** ... En Ik zal maken, dat men de schimp der heidenen niet meer over u hoort, en gij zult de smaad der natiën niet meer dragen; en gij zult uw volken niet meer doen struikelen, spreekt de Heere JAHWEH” (Ezechiël 36:8-10, 15).

Zo'n 2500 jaar geleden zei Ezechiël dat het Joodse volk uiteindelijk zou hersteld worden in hun land. Het land zou voorspoed genieten en de Joodse bevolking zou sterk aanwassen. In de afgelopen eeuw is het voorspel hiervan al gezien. Het land dat eeuwenlang braak lag, heeft nu stijgende aantallen gezien van zijn teruggekeerde zonen die het vaderland herbevolken en het land te bewerken.

Feit 13

Ook zei de Heer 2500 jaar geleden dat het land Israël door de omringende volken zou opgeëist, ingepalmd en geplunderd worden:

“Alzo zegt de Heere JAHWEH: Omdat de vijand van u zegt: Heah! zelfs de eeuwige hoogten zijn ons ten erve geworden! ... Daarom, zo zegt de Heere JAHWEH: Zo Ik niet in het vuur van Mijn ijver gesproken heb tegen het overblijfsel der heidenen, en tegen het ganse Edom; **die Mijn land zichzelf ten erve gegeven hebben** met blijdschap van hun ganse hart, **met begerige plundering**, opdat de landerij daarvan ten roof zou zijn!” (Ezechiël 36:2-5).

Alhoewel die omringende volken Israëls land voor zichzelf opeisen en trachten de rechtmatige Joodse inwoners daaruit weg te drijven, wijst God elke claim van deze volken resoluut van de hand. Alhoewel de meerderheid van het Joodse volk verbannen was naar vreemde landen (er was echter altijd een overblijfsel dat in het land bleef), geeft dit niemand het recht om het land van Israël voor zichzelf te bestemmen. Als een landheer slechte pachters heeft en hij zet die uit zijn eigendom, dan verwacht hij niet iemand anders die zijn eigendom inpalmt en opeist voor zichzelf. Als gevolg van hun zonden heeft de Landheer van Israël de meesten van hen uit Zijn land gezet, maar dat geeft niet de Romeinen, Byzantijnen, Kruisvaarders, Ottomanen of de Arabieren het recht om Gods eigendom, Zijn Heilig Land in te palmen voor zichzelf!

Feit 14

God zal elke natie streng oordelen die Zijn land verdeelt:

“Want ziet, in die dagen en in die tijd, als Ik de gevangenis van Juda en Jeruzalem zal wenden; Dan zal Ik alle heidenen vergaderen, en zal hen afvoeren in het dal van Josafat; en Ik zal met hen aldaar richten, vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israël, dat zij **onder de heidenen hebben verstrooid, en Mijn land gedeeld**” (Joël 3:1-2).

Wanneer de Messias zal terugkeren, om terug de draad met Israël op te nemen, zal het Joodse volk volledig hersteld worden en de naties zullen verzameld worden in Jeruzalem waar zij zullen afgestraft worden voor het verstrooien en vervolgen van het Joodse volk en het verdelen van hun land.

Feit 15

Uiteindelijk zal de gehele wereld bij dit conflict over Israël betrokken zijn. God voorspelde door middel van de profeet Zacharia (12:2-3), in de zesde eeuw v.C.:

“Ziet, Ik zal Jeruzalem stellen [tot] een drinkschaal der zwijmeling voor alle volken rondom;

De naties zullen reageren tegen het teruggekeerde Joodse volk met een vijandig gedrag en irrationele haat;

ja, ook zal zij zijn over Juda, in de belegering tegen Jeruzalem. En het zal te dien dage geschieden, dat Ik Jeruzalem stellen zal tot een lastige steen voor alle volken;

Israëls Islamitische burenen willen de “Zionistische Entiteit” vernietigen omdat hun islamitische wereldvisie inhoudt dat de hele wereld uiteindelijk onder de controle van de Islam zal komen. Een Joodse staat in het midden van een islamitisch Midden-Oosten is in zijn diepste wezen een “belediging van Allah en de Islam”, en moet vernietigd worden. De Islam kan geen ware en duurzame vrede met Israël hebben - enkel een tijdelijk staakt-het-vuren. Er zullen altijd vijandigheden zijn zolang de Islam present blijft. In wezen is dit een religieus conflict - niet een politiek of economisch conflict!

allen, die zich daarmee beladen, zullen gewis doorsneden worden;

De naties van de wereld zullen gedreven worden in dit conflict en zullen trachten de Joodse aanwezigheid in Jeruzalem ongedaan te maken. Echter, wees gewaarschuwd: elke natie die tracht het Joodse volk uit hun land en hoofdstad te verwijderen zal zwaar toegetakeld worden;

en al de volken der aarde zullen zich ertegen verzamelen”.

De naties van de wereld zullen in het Midden-Oosten een finale wereldoorlog voeren, gericht tegen Israël.

Dit 2500 jaar oude profetische scenario is aan zijn vervulling toegekomen. Zacharia's profetie laat ons weten dat het leger van de verenigde naties zal verslagen worden. God zal alle naties vernietigen die het tegen Israël opnemen. Israël zal uit die verdrukking miraculeus gered worden en in die tijd haar Yeshua als de Messias erkennen!

Feit 16

Dit zal een tijd zijn van grote moeilijkheden voor het Joodse volk, maar zij zullen er wonderlijk uit gered worden:

“O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden” (Jeremia 30:7).

De “tijd van benauwdheid van Jakob” is de aanstaande “Grote Verdrukking”, die in Openbaring uitvoerig beschreven wordt. De vuren van het antisemitisme zullen dan hun heetste punt bereiken, maar God zal Zijn volk verzegelen opdat zij levend door die wereldbrand zullen komen, en de zegen over Israël zal overvloeien naar de andere naties in de wereld.

Slot

Het is droevig dat vele christenen deze feiten niet aannemen, omdat zij de “vervangingstheologie”⁸ aanhangen, de foutieve leer dat God afgedaan heeft met het Joodse volk en het vervangen heeft door de Kerk. Sprekend door de profeet Jeremia waarschuwt de Heer tegen het aanhangen van een theologie die Israëls toekomstig herstel ontkent:

“Hebt gij niet gezien, wat dit volk spreekt, zeggende: De twee geslachten, die JAHWEH verkozen had, die heeft Hij nu verworpen? Ja, zij versmaden Mijn volk, zodat het geen volk meer is voor hun aangezicht. Zo zegt JAHWEH: Indien Mijn verbond niet is van dag en nacht; [indien] Ik de ordeningen des hemels en der aarde niet gesteld heb; Zo zal Ik ook het zaad van Jakob en van Mijn knecht David verwerpen, dat Ik van zijn zaad niet neme, die daar heerst over het zaad

⁸ God *verving* Israël niet door de Gemeente! De Gemeente kwam er *tussenin*, als het internationale volk van de genadebedeling, en het zal van de aarde verdwijnen bij haar opname. Van Israël (de olijfboom) waren enkel de takken afgebroken en de Gemeente werd in de plaats daarvan op de edele stam geënt. Maar na het gemeentetijdperk zal God Israël terug herstellen, echter in de verdrukkingstijd (70ste jaarweek). God heeft Zijn volk beslist niet verstoten, integendeel, hun toekomstige aanneming zal een nieuwe wereldlente inluiden: zie Romeinen 11.

van Abraham, Izak en Jakob; want Ik zal hun gevangenis wenden en Mij over hen ontfermen” (Jeremia 33:24-26).

Al Gods beloften aan het Joodse volk zullen letterlijk vervuld worden! Christenen moeten de “vervangingstheologie” verwerpen. Niemand die zegt dat hij de Messias volgt hoort te leren of te geloven dat het Joodse volk verloren is, vernietigd, vervangen, permanent opzij gezet of voor altijd verbannen uit hun land.

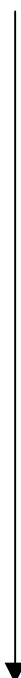
Vergeet nooit de waarschuwing van Paulus, de apostel voor de heidenen, die hij specifiek richtte tot christenen uit de heidenen:

“En zo enige van de takken afgebroken zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, in hun [plaats] zijt ingeënt, en de wortel en de vettigheid van de olijfboom mede deelachtig zijt geworden, 18 Zo roem niet tegen de takken; en indien gij daartegen roemt, gij draagt de wortel niet, maar de wortel u. 19 Gij zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken, opdat ik zou ingeënt worden. 20 Het is terecht; zij zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat door het geloof. Wees niet hooggevoelende, maar vrees. 21 Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, [zie toe], dat Hij ook mogelijk u niet spaart. 22 Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid wel over hen, die gevallen zijn, maar de goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anders zult ook gij afgehouden worden. 23 Maar ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeënt worden; want God is machtig om ze weer in te enten. 24 Want indien gij afgehouden zijt uit de olijfboom, die van nature wild was, en tegen nature in de goede olijfboom ingeënt; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke [takken] zijn, in hun eigen olijfboom geënt worden?” 25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. 26 En alzo zal geheel Israël zalig worden” (Romeinen 11:17-24).

Geparafraseerd: “Wees niet arrogant tegen de natuurlijke takken, het Joodse volk. God koos hen om de wortel te zijn van de Boom der redding. Zij dragen u - u draagt of vervangt hén niet! Sommigen werden afgebroken van de Boom der redding, maar zie toe dat uzelf niet afgebroken wordt! Het is bovendien Gods wil dat na de periode van de Kerk geheel Israël zal behouden worden”.

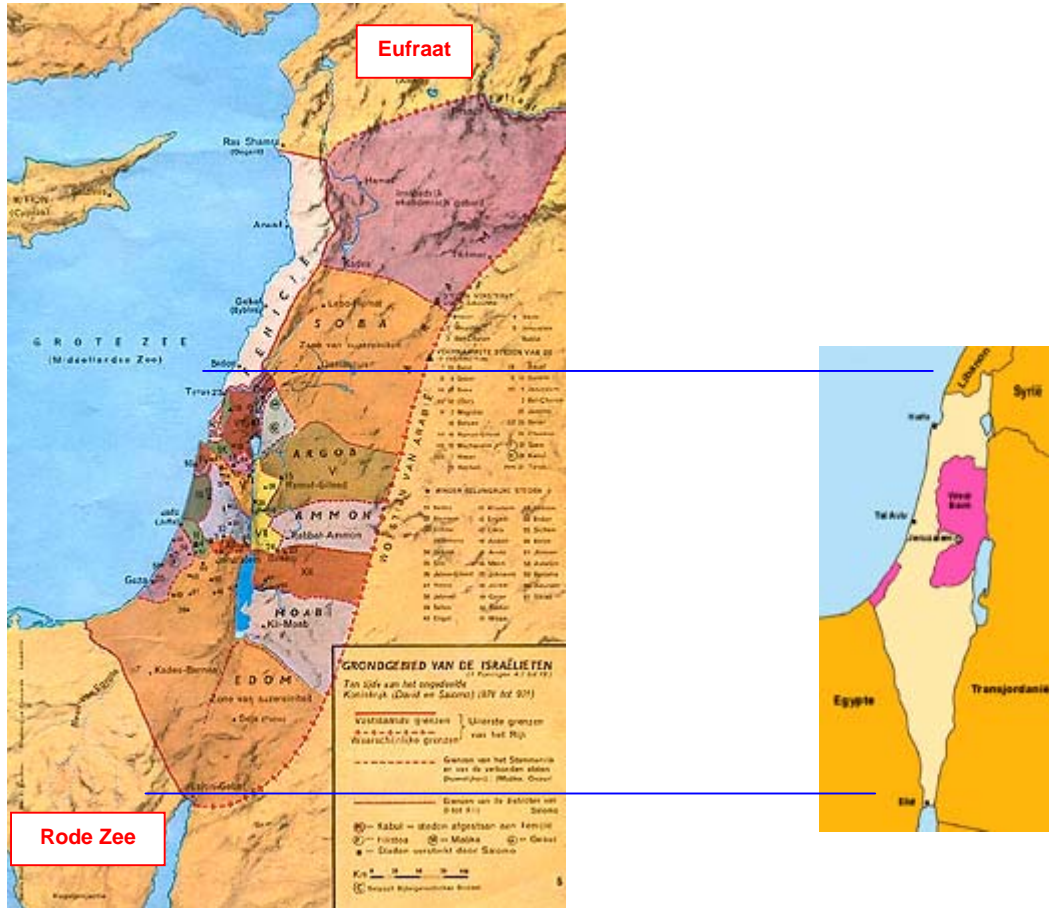
Bron: “Sixteen Facts that Everyone should Know about Israel” - http://www.moriel.org/israel/israel_facts.htm

Zie de kaart van het toekomstige Israël (zoals onder Salomo) en het huidige Israël

Israël ten tijde van Salomo (1 Kon 4)

Israël in onze tijd (zelfde schaal)

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm